

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 665 יום ה' 13 ביוני 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

פורסמה הצעת חוק ההסדרים // הצעת חוק פרטית: מס עיזבון על ירושות מעל 10 מיליון ש"ח !! // הצעת חוק פרטית: פטור ממס על דמי הבראה עד 1,200 ש"ח

"The same old story" (עוותי מס הטעונים התייחסות)

מאמר

פסיקה

מ"ה – "תושב חוץ" על אף שמשפחתו מתגוררת בארץ //
מ"ה – שומות ללא שק"ד ממשי אינן בסיס לטענת הסתמכות //
מ"ה – אלטוביה: שומה בפקס כמוהה "כידיעה" //

חקירה מסועפת: זיוף והלבנה של יצירות אמנות // התפתחות "רומנטית" בתיק הולילנד !! // היגר מירדן לצורך חשבוניות פיקטיביות // עוד 2,132 עו"ד חדשים החל מ-13.6.13 //

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פורסמה הצעת חוק ההסדרים

♦ לנוחיותכם:
פרק ו': מסים (עמ' 651)
פרק ז': ביטוח לאומי (עמ' 722)

♦ ביום 11.6.13 פורסמה ברשומות:
[הצעת חוק ההסדרים](#), אשר שמה המלא: [הצעת חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים \(תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014\)](#), [התשע"ג-2013](#).

הצעת חוק פרטית: מס עיזבון על ירושות של מעל 10 מיליון ש"ח !!

♦ (ההסבר). בין השנים 1949 – 1981 היה מס עיזבון. בשל מצבה הכלכלי הקשה של המדינה בראשית דרכה, הממשלה הזדקקה למקורות רבים לצורך פיתוח המשק הלאומי וגם לצורך קליטת עלייה המונית. כיום המס הינו רלוונטי מאוד לאור הגירעון בו שרויה המדינה. מס עיזבון קיים ברוב המדינות המפותחות דוגמה: ארה"ב והאיחוד האירופי, שבהן הוטל מס העיזבון לפני 100 ויותר.

♦ ביום 10.6.2013 הונחה על שולחן הכנסת, ע"י ח"כ אמנון כהן [הצעת חוק מס עיזבון, התשע"ג – 2013](#). עפ"י הצעת החוק, מוצע להטיל מס עיזבון על ירושות מעל 10 מיליון ש"ח.
♦ הנימוקים להטלת המס האמור, כפי שעולים מדברי ההסבר, הינם, שעזבון הוא הכנסה כמו כל הכנסה אחרת ולכן אין סיבה לפתור הכנסה זאת ממס; הטלת מס העיזבון תקטין את אי השוויון בחברה הישראלית. נימוקים אלה נראים צודקים ונכונים היום יותר מבעבר (כך בדברי

הצעת חוק פרטית: פטור ממס על דמי הבראה עד 1,200 ש"ח

♦ עפ"י דברי ההסבר, מטרת הצעת החוק נובעת מכך שהטלת מס הכנסה על דמי הבראה המשולמים לעובדים מהווה פגיעה קשה בציבור העובדים ובעיקר בעובדים שבמעמד הביניים והשכבות החלשות.

♦ יצוין, כי הצעת חוק זוהי הונחה על שולחן הכנסת השמונה-עשרה על ידי **חבר הכנסת מוחמד ברכה** וקבוצת חברי כנסת.

♦ ביום 10.6.2013 הונחה על שולחן הכנסת, ע"י ח"כ מוחמד ברכה, [חנא סוייד, דב חנין, ועפו אגבאריה: הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(פטור ממס על דמי הבראה\), התשע"ג – 2013](#).
♦ עפ"י הצעת החוק, מוצע לפטור ממס דמי הבראה עד לסכום של 1,200 ש"ח. מטרת החוק הינה להגדיל את ריווחת העובדים, קרי, להגדיל את נטו דמי ההבראה, ובכך בעצם לאפשר לעובדים יכולת השתכרות גדולה יותר מדמי ההבראה.

"The same old story" (עוותי מס הטעונים התייחסות)

מאת: נדב הכהן

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות' - משרד רואי חשבון

ולא קרקע ולא בנין תעשייתי - אמור לדווח על הכנסה זו, בהתאם להוראות סעיף 88. לפקודת מס הכנסה, בשנת המס שבה קיבל אותה בפועל, גם אם היא הכנסה מראש (נקבע באותו סעיף מנגנון לניכוי ההוצאות, שהוצאו בשנת מס מאוחרת יותר, ביצורה של ההכנסה). נניח שהנישום מקבל דמי שכירות מראש עבור המקרקעין, לכמה שנים, ומשלם מס בגין ההכנסה שקיבל לפי הוראות הפקודה, ובשנה שלאחר מכן מוכר את המקרקעין לצד שלישי. ברור כי הרוכש ישלם בעד המקרקעין מחיר נמוך, המבטא את העובדה שלא יוכל לקבל דמי שכירות בגינם עד לתום תקופת ההשכרה. אם תקופת ההשכרה הרלוונטית הינה ארוכה במיוחד (חמש שנים ויותר), בהחלט יתכן כי מחיר המכירה של המקרקעין יהיה נמוך משווי הרכישה שלהם (בידי המוכר), ואזי ידווח הנישום על הפסד הון ממכירתם. במקרה כזה, לא יהיה הנישום (המוכר) רשאי לקזז את הפסד ההון, כנגד דמי השכירות (שקיבל מראש) בשנת המס הקודמת.

♦ עוות מס קשה פוקד נישומים שעשו תחילה חיל בעסקיהם (או בהשקעותיהם), ולאחר מכן התהפך הגלגל ורווחיהם התפוגגו וחלפו מן העולם ללא תקומה, כלעומת שבאו. מדובר במיוחד ביחידים שעברו לעולם שכולו טוב, וכן בתאגידים שהתפרקו. במקרים שכאלו אין כל ערך להפסדים שנותרו כאבן שאין לה הופכין, ובפועל מוטלים המיסים ללא בסיס כלכלי.

♦ לו בידנו הדבר, היה נכלל בכל חוקי המס סעיף "אנטי-אנטי-תכנוני", בלשון זו: **"היה המנהל סבור כי בשל עסקה או פעולה מסוימת הוטל מס בלתי נאות, רשאי הוא להתעלם מן העסקה או מן הפעולה והאדם הנוגע בדבר יהא נישום לפי זה. לעניין זה ניתן לראות מס כבלתי נאות גם אם הוטל בהתאם לחוק"**.

נקדים ונניח את דעתם של כל המשתוממים, ונבשר להם כי הסעיף המוצע על ידינו מהווה תמונת ראי מדויקת לסעיף האנטי תכנוני, שנכלל זה מכבר בכל חוקי המס החשובים.

♦ לקינוח נציין, כי גם אם יתגשמו כל מאווינו עדיין יימצא הנישום הישראלי חסר, שכן פקיד השומה רשאי להטיל עליו קנסות כבדים בשל ניסיון (שכשל) להפחתת מס "בלתי נאותה", אך אין הנישום יכול להטיל קנסות על פקיד השומה, בשל ניסיון (שלא עלה יפה) להטלת מס "בלתי נאותה".

♦ בשנת 2005 התייחסנו לתוכנית המסים החדשה (דאז), שכללה פרק מיוחד בתחום הרחבת בסיס המס והגברת האכיפה.

♦ הפרק האמור עסק במניעת תכנוני מס אגרסיביים ובמיסוי נאמנויות, ואנו ברכנו על הניסיון להביא להפחתת אפשרויות השימוש במקלטי המס השונים, למרות שהערנו כי המאבק בתכנוני המס הינו, לדעת רבים, הרואי וחסר תוחלת. באותה הזדמנות הבענו את תקוותנו, כי במקביל לכך, יפעלו חברי הכנסת לתיקונם של עיוותי המס הקשים, המלווים את תושבי ישראל שנים רבות, ולפי כל הסימנים, אין מי שעוסק בכך (להוציא כמה מומחי מס מתוסכלים).

חלפו מאז כשמונה שנים, ושוב מתבקשים חברי הכנסת לאשר תיקונים מרחיקי לכת בחוקי המס (שלא להשתמש בביטוי חריף יותר), כדי להקל על רשות המסים בישראל להילחם בתכנוני המס ולשפר את יכולת הגביה שלה.

♦ אין צורך לציין כי עוותי המס עליהם הצבענו נותרו כשהיו, ועולם כמנהגו נוהג.

♦ אשר על כן לבשנו שוב את בגדיו של דון קיחוטה איש למנשה, כדי לחזור ולפרט את עיוותי המס העיקריים, הטעונים תיקון בהקדם:

♦ בראש ובראשונה יש להתיר את ניכוי חובות העיזבון, בחישוב המס המוטל על מימוש נכסי ההון הכלולים באותו עיזבון.

בהתאם למצב החוקי הנוכחי בהחלט יתכן, כי היורשים יוותרו חסרי כל, שכן רשויות המס מחשבות את המסים המוטלים על מימוש נכסי העיזבון כאילו נמכרו בידי המוריש, אך אינן מתירות ליורשים לקזז מהרווחים את הפסדי המוריש.

♦ עוות מס אחר שמחייב תיקון דחוף מתייחס לנותני ערבויות הנאלצים לממש נכסים, על מנת לעמוד בהתחייבויותיהם למקבלי הערבויות. תקלת המס הזו מתרחשת בדרך כלל אצל יחיד המשפחה (הורים ובנים, אחים ואחיות וכיו"ב), כאשר אחד מבני המשפחה עושה שימוש באשראים בנקאיים לצרכי פעילות עסקית (שכשלה), וקרוביו נאלצים לפרוע לאחר מכן את ההתחייבויות לבנקים. בדרך כלל, אין הערבים רשאים להקטין במקרים כאלו את סכום המס המוטל על מימוש נכסיהם בשל הערבות ששילמו, אלא אם כן הערבות ניתנה מלכתחילה "משיקולים עסקיים" (תופעה נדירה ביותר).

♦ נישום שהייתה לו הכנסה פסיבית (דמי שכירות, דמי מפתח, פרמיות ורווחים אחרים) שמקורם באחוזת-בית, או בקרקע או בבנין תעשייתי - וכן מי שהפיק הכנסה פסיבית שמקורה בכל "נכס" שאינו אחוזת-בית

העיתון המקצועי לענייני מסים

משטרת הגבולות עולה, שבשנת 2001 שהה המערער בישראל 224 ימים. יתר על כן, אף לאחר שהחל לעבוד בסינגפור שהה בישראל תקופה של כ- 3 חודשים, לטענתו לצורך ישיבות עבודה. בשנת 2001 החזיק המערער בדרכון ישראלי ורק בשנת 2002 קיבל תושבות קבע בסינגפור. עד מאי 2001: עבד המערער בפרטנר, המערער ואשתו השכירו דירה שבבעלותם בכ"ס ודמי השכירות הופקדו בחן- בנק בישראל, בבעלות המערער ואשתו דירה נוספת בכ"ס שברוב הימים שימשה את המערער ואישתו למגורים, במהלך השנה היו בבעלות המערער ואישתו שלושה רכבים. בהתחשב בזיקות שלעיל והחזקה הקבועה בסעיף 1(א)(2) להגדרת תושב הנזכרת לעיל, אין אלא לקבוע שבשנת 2001 מרכז חייו של המערער היה בישראל. בשנות המס 2002-2005, אין חולק שמאמצע שנת 2001 ועד שנת 2005 הועסק המערער על ידי הגורם בסינגפור ובתקופה שלאחר מכן המשיך לעבוד בסינגפור ואף הקים עסק בסינגפור.

♦ **אכן מקום המגורים של התא המשפחתי מהווה אינדיקציה בעלת משקל בשאלה היכן מרכז חייו שלנישום ואין זה שכיח שבני זוג מחליטים להתנהל תוך הפרדה של מקום המגורים. אולם אין לשלול התנהלות כזו, אם וככל שיוכח שבשנים 2002-2005 התגורר המערער דרך קבע בסינגפור ומירב הזיקות מצביעות כי מרכז חייו היה בסינגפור. לאור כל הזיקות שהובאו ע"י המערער עולה, כי רוב זיקות התושבות התלויות במערער מצויות בסינגפור. המערער העיד, כי בחר לחיות בסינגפור והעובדה שהוא מתגורר בדירת קבע בסינגפור מזה למעלה מ- 10 שנים ולאחר סיום התקשרותו עם הגורם בסינגפור בשנת 2005 המשיך לעבוד בסינגפור תוך התערות בחיי המסחר, החברה והקהילה היהודית בסינגפור, מלמדת כי למרות החלטת אשתו לקבוע את מרכז חייה בישראל, בחר המערער לקבוע את מרכז חייו בסינגפור ואף פעל להגשמת בחירתו זו במשך תקופה ארוכה מאד. היותם נשואים אינה יכולה לשמש משקל נגד כנגד כל שאר הזיקות האמורות. כך גם ביקורי המערער בארץ אין בהם כדי להסיט לישראל את מרכז חייו שהוא בסינגפור. לפיכך, מצא ביהמ"ש כי המערער נשא ובמידה גבוהה, בנטל השכנוע, כי מרכז חייו בשנים 2002 עד 2005 היה בסינגפור והוא תושב סינגפור לצרכי מס בשנות מס אילו. לעניין שנת המס 2001 ביהמ"ש קבע, כי עסק המערער במשלח שברך כלל הוא עסק בו בישראל אך המערער יכול לוותר על תחולת האמנה וזכאי הוא שיוחל עליו הצו להקלה ממסי כפל באופן שהמס המקסימאלי שיוטל עליו יהיה בשיעור 25%.**

התוצאה:

♦ הערעורים התקבלו בכפוף לאמור ביחס לשנת המס 2001.

ניתן ביום 21.5.2013

ב"כ המערער: עו"ד ירון מהולל ונעה לב גולדשטיין
ב"כ המשיב: ע"י פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

"תושב חוץ" על אף שמשפחתו מתגוררת בארץ
עמ"ה 1072/07 מיכאל ספיר נ' פקיד שומה כפר-סבא
אברהם רוזנברג, עו"ד (יועץ מס)

♦ בשנת 1991 פרש המערער משירות קבע בצה"ל והחל לעבוד בדמקו בע"מ (להלן: "דמקו"). כעובד בדמקו, עבר המערער יחד עם אשתו ושתי בנותיו הקטנות להתגורר בסינגפור בשנת 1994. בשנת 1998 סיים המערער את עבודתו בדמקו וחזר יחד עם משפחתו לישראל. בסמוך החל המערער לעבוד בפרטנר בע"מ (להלן: "פרטנר") כמנהל צוות הנדסי בתחום התקשורת הסלולארית. בסמוך לשנת 2001 הוצע למערער לשמש כיועץ לגורם בסינגפור (להלן: "הגורם בסינגפור") והמערער, אשר לדבריו ביקש לחיות חיי קבע בסינגפור, הסכים להצעה. עם כריתת הסכם ההעסקה בסינגפור, התפטר המערער מפרטנר. ביום 1.6.2001 עבר להתגורר בסינגפור והחל לשמש כיועץ לגורם בסינגפור. אלא שהמערער לסינגפור לא כלל את אשתו של המערער אשר ביקשה להמשיך להתגורר ולעבוד בישראל ואת שתי בנותיו שבינתיים גרו. המערער הועסק על ידי הגורם בסינגפור עד לחודש יוני 2005 אולם הוא ממשיך להתגורר בסינגפור ופועל כיועץ טכני ועסקי לחברות טכנולוגיות זרות המבקשות להיכנס לשוק בדרום מזרח אסיה ובסינגפור, וזאת באמצעות חברה מקומית שבבעלותו. בדו"חות לשנות המס 2001-2005, לא דיווח המערער על הכנסותיו בסינגפור. המשיב קבע, כי בשנות המס האמורות יש לראות במערער כתושב ישראל אשר הכנסותיו מעבודתו בסינגפור חייבות במס מכוח הוראות סעיף 15(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה") ובהתאם קבע את השומות נשוא הערעורים.

♦ מטענות הצדדים עולה, כי הצדדים חלוקים בסוגיות שלהלן: א. האם בשנות המס שבערער או בחלקן יש לראות במערער תושב ישראל כטענת המשיב או שיש לראותו תושב סינגפור כטענת המערער? ב. אם ייקבע שיש לראות במערער תושב ישראל בכל שנות המס שבערער או בחלקן, אזי יש לקבוע האם הכנסות המערער בסינגפור חייבות במס בישראל בהיותן מופקות ממשלח יד שבדרך כלל המערער עוסק בו בישראל כאמור בסעיף 15(1) לפקודה? ג. אם ייקבע שיש לראות במערער כתושב ישראל בשנות המס 2001-2002, האם יש להחיל על המערער את הוראות צו מס הכנסה (הקלה ממסי כפל), תשכ"ד - 1963 (להלן: "צו ההקלה") ומהו שיעור המס בו יש לחייב את המערער על פי צו ההקלה?

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' השופט מגן אלטוביה:

סעי' 1 לפקודה בניסוחו לפני תיקון 132 לפקודה מגדיר תושב ישראל. (בע"א 447/02 אריה גונן נ' פקיד שומה חיפה) דן ביהמ"ש בהגדרה האמורה, ובדעת רוב נקבע כי בהגדרה האמורה גלום מבחן "מרכז חייו של היחיד" כפי שהותווה בפסיקה, ועל כן, ניתן להיעזר בהגדרת "תושב ישראל" כפי שנוסחה במסגרת תיקון 132 לפקודה ובחזקות המפורטות בה, כדי לבחון את שאלת התושבות גם במקרים עליהם חל הנוסח הקודם של הפקודה. ביהמ"ש קבע, כי בשנת 2001 - ממרשמי

העיתון המקצועי לענייני מסים

שומות ללא שק"ד ממשי אינן בסיס לטענת הסתמכות
 ע"מ 39099-02-12 אלעד גלובל בע"מ ואח' נ' פקיד שומה גוש דן
 אמיר אבו - ראזק (משפטן)

♦ **לטענת המשיב**, רכישת מניות המערערת 1 על ידי המערערת 2 וקניזו ההפסדים הצבורים כנגד הכנסתה החייבת של המערערת 1 מהווים עסקה מלאכותית, כמשמעות המונח בסעיף 86 לפקודה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ ביהמ"ש קבע, כי טענת הסתמכות הינה טענה עובדתית אשר הטוען לה נדרש להוכיח, כי שינה מצבו לרעה בגין הסתמכותו. שומות שהן תקציר טכני בלא ביקורת ובדיקה והפעלת שקול דעת, אינן מהוות בסיס לטענת הסתמכות. רשות המיסים אינה יכולה לבדוק ולבחון את כל הדיווחים. מידע זה ידוע לציבור הנישומים ולמיצגיהם. לכן, לטעמו של כב' השופט, שומות שלא עברו דרך המסן של הפעלת שקול דעת ממשי של פקיד השומה אינם ברגיל בסיס לטענת הסתמכות. בתיק שבו מוצהר שנה אחר שנה, כי אין פעילות עסקית, אין הכנסות ואין הוצאות וכל שיש בו הם אותם הפסדים מועברים משנים עברו, אין להטיל על הרשות, המטפלת ברבבות דוחות הצהרות וריבוא מזה מסמכים, חובה מידית של איתור ובחינת ההפסדים המועברים. ביהמ"ש הוסיף, כי הפסד שדווח בדיווח שנתי שלא עבר ביקורת, אינו "רוכש הגנה נוספת" מפני תקיפתו רק בשל שבשנים העוקבות שבהן לא הייתה כל פעילות עסקית או אם הייתה פעילות עסקית מזערית, לא בחן המשיב את טיבם של אותם הפסדים. כמובן שקביעה זו מותלת נסיבות. למשל גודלם של ההפסדים, משך הזמן שחלף מאז שנוצרו, האם המשיב היה ער להם ובחר שלא לתקוף אותם הם רק חלק מהשיקולים שישקלו.

♦ ביהמ"ש סבר, כי המערערות לא הבהירו או הוכיחו בשום צורה כיצד מצבן השתנה לרעה כתוצאה מהחלטת המשיב. למעשה, המערערות נמנעו מצירוף תצהיר לבקשתן אשר ממנו ניתן ללמוד על הסתמכותן לכאורה על החלטת המשיב. כבודו הוסיף כי אף אם היה משוכנע כי נפל פגם בהתנהלות המשיב, אין הכרח כי הדבר יוביל לבטלות השומה. עקרון הבטלות היחסית קנה שביתה בשיטת בתי המשפט, ועל פיו אף במקרים בהם נפל פגם בהתנהלות הרשות הציבורית ניתן יהיה להכשיר את התוצאה הסופית. בטלות ההחלטה תתקבל על יסוד שני שיקולים: **האחד**, האם ההפרה עשויה הייתה להשפיע על ההחלטה; **השני**, מה תהיה הפגיעה בטובת הצדדים מזה ובטובת הציבור מזה אם ההחלטה המנהלית תבוטל בגין ההפרה.

תוצאה:

♦ הבקשות נדחות

ניתן ביום 6.6.2013

ב"כ המערערות: עוה"ד עמרי קאופמן ורחל אלוש

ב"כ המשיב: עוה"ד אריק ליס פרק' מחוז ת"א (אזרחי).

♦ אלעד גלובל בע"מ (להלן: "**המערערת 1**") נוסדה והחלה לפעול בשנת 71' תחת השם "תעשיות שלטים עבדי בע"מ". בשנת 93' הפכה להיות חברה ציבורית. בשנת 1998 נמכרה פעילותה של המערערת 1, ועד לשנת 2004 לא התנהלה על ידי המערערת כל פעילות עסקית מהותית. סכום ההפסדים העסקיים המועברים של המערערת 1 לצורכי מס, נכון ליום 31.12.1998, עמד על כ- 25 מיליון ש"ח. במהלך שנת 2002 מכרו בעלי השליטה דאז במערערת 1 את מניותיהם בחברה, אשר היוו כ- 85% מסך הון המניות של החברה, לידי רוני יצחקי, בעל השליטה בלוגי בר-לחי בע"מ (להלן: "**מערערת 2**"). סכום הפסדיה העסקיים של המערערת 1 נכון ליום 31.12.2002 עמד על כ- 26 מיליון ש"ח. ביום 2.7.2003 העביר יצחקי את מניות המערערת 1 לידי המערערת 2. החל משנת 2004 החלה המערערת 1 לפעול בתחום האחסון וסיפקה שירותי אחסון למערערת 2, לבעלי השליטה בה ולחברות הקשורות להם והן לצדדים שלישיים. ביוני 2005 העבירה המערערת 2 את פעילותה העסקית למערערת 1 בתמורה להקצאת מניות על פי סעיף 104א לפקודת מס הכנסה. במקביל, מרבית עובדיה של המערערת 2 ושל בעלת השליטה בה עברו להיות מועסקים על ידי המערערת 1. המערערת 1 קיזזה את ההפסדים הצבורים שברשותה כנגד הכנסתה החייבת בשנות המס שבערעור, וכן בשנת המס 2004. פקיד שומה גוש דן (להלן: "**המשיב**") קבע כי רכישת מניות המערערת 1 על ידי המערערת 2 וקניזו ההפסדים הצבורים כנגד הכנסתה החייבת של המערערת 1 מהווים עסקה מלאכותית. בשל האמור, ביקשו המערערות מביהמ"ש לקבל על הסף את הערעור על שומות שקבע להן המשיב בצו לשנות המס 2005 – 2007.

♦ **לטענת המערערות**, מאז שנת 1998, עת הפסיקה המערערת 1 את פעילותה העסקית, ועד שנת 2005, עת קביעת השומה הראשונה נשוא ערעור זה, לא נערכה למערערת 1 כל שומה על ידי המשיב. לטענת המערערות, שיהוי המשיב בתקיפת ההפסד מפר את חובת ההגיונות שלו ויצר אצלן טענת הסתמכות. לחילופין, טוענות המערערות כי היה על המשיב לתקוף את הזכאות להפסד בשנת 2003, עת הועברו מניות המערערת 1 להחזקת המערערת 2, או בשנת 2004, השנה הראשונה בה קוזז ההפסד כנגד ההכנסה החייבת. לעניין שנת המס 2005 טוענות המערערות כי המשיב הפעיל סמכותו לפי סעיף 145(א)(2) לפקודה, להאריך את תקופת ההתיישנות לקביעת השומה, שלא כדין. לטענת המערערות, לאור עקרונות המשפט המנהלי הארכת תקופת השומה יכול שתיעשה רק לאחר שהנישום הוזמן לשימוע, וההחלטה תינתן רק לאור טעמים מיוחדים שיוסברו ויונקו על ידי המשיב.

אלטוביה: שומה בפקס כמוהה "כידועה"
ע"מ 1092/05 תיעוש אחזקה ואח' נ' פקיד שומה כפר-סבא
 אינגה אייזנברג, עו"ד

את שומת המערערת בצו. ביהמ"ש דחה את בקשת המערערת. ביום 23.1.2007, בטרם חלוף המועד להפעלת הסמכות ע"י המשיב, הועברו בפקס לידי מייצג המערערת פירוט נימוקי השומה ושאלתת IPRS ממחשבי המשיב. בתחתית כל עמוד בשאלתת ה-IPRS הופיעו המילים "קוד-טופס 101", אשר משמעותו, כי השומה נשלחה בדואר רשום לנישום. בסופה של שאלתת ה-IPRS צוין, כי השומה הודפסה ביום 22.1.2007 ופורט מספר הדואר הרשום של השומה. הפקס שנשלח למייצג המערערת כלל גם את מכתב המפקחת, אשר בו צוין, כי הצווים, אשר תאמו את פירוט נימוקי השומה ואת שאלתת ה-IPRS, יתקבלו בפועל במען המערערת בימים הקרובים. עפ"י הלכת סמי יש לראות במשיב כמי שהפעיל סמכותו רק משקבע את השומה והביא לידיעת הנישום, כי השומה הסופית נקבעה על ידיו. עצם משלוח הצו מעיד על סיום הפעלת הסמכות, קרי על כך שהמשיב ביצע פעולה אקטיבית ליידוע הנישום, כי הצו הסופי כבר נקבע. בהקשר זה טוענת המערערת, כי הבאת השומה לידיעת הנישום יכולה שתיעשה רק באמצעות המצאה כדן של השומה, והיא בדרך של המצאתה באופן אישי או בדואר רשום. המערערת נסמכת בעניין זה על סעיף 238 לפקודה, אשר קובע, כי **"הודעה ניתנת להמצאה לאדם בין לידו ובין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו הפריט כפי שהם ידועים לאחרונה..."**.

◆ ביהמ"ש קבע, כי יש להבדיל בין שאלת המצאת השומה כדן לבין שאלת עצירת מירון ההתיישנות ע"י יידוע הנישום על כך שהשומה נקבעה ומהו תוכנה. הלכת סמי אינה עוסקת כלל באופן ההמצאה של השומה ובשאלה האם השומה הומצאה כדן. כל שנקבע בהלכת סמי הוא, כי על המשיב להבהיר לנישום בפרק הזמן שהוקצב לכך בפקודה, כי השומה נקבעה על ידו באופן סופי. המשיב אינו נדרש דווקא להמציא שומה כדן בפרק הזמן הנקוב בסעיף 152 לפקודה, אלא נדרש רק להביא לידיעת הנישום, כי השומה כבר נקבעה. המקרה דן שונה מפרשת דור און, שם העביר המשיב לנישומים אינדיקציה בלבד אודות כוונתו לקבוע את השומה בצו. ביהמ"ש העליון קבע, כי לא די ב"ידיעה משוערת" של הנישום אודות השומה, אלא על המשיב ליידע את הנישום אודות כך שהתקבלה כבר החלטה סופית ומהו תוכנה. לפיכך, משיידע המשיב את המערערת, כי נקבעה השומה, וכי היא נשלחה כבר אל מענה, לא מדובר עוד בידיעה משוערת בלבד, אלא בידיעה קונקרטית, כי נקבעה כבר שומה. ידיעה זו עוצרת את מירון ההתיישנות.

התוצאה:

◆ הבקשה נדחתה.

ניתנה ביום 3.6.13.

ב"כ המערערת: עוה"ד רחל כץ.

ב"כ המשיב: איריס בורשטיין-מוזס מפרק' מחוז ת"א (אזרחי).

◆ המערערת הגישה דוחותיה לשנות המס 2001, 2002 ו-2003 בימים 17.2.2003, 1.6.2003 ו-28.8.2005, בהתאמה. בתאריך 21.12.2005 קבע המשיב למערערת שומה לפי מיטב השפיטה, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 145(א)(2)(ב) לפקודת מס הכנסה (להלן: **"הפקודה"**) לשנות מס אלו. בתאריך 26.1.2006 הגישה המערערת השגה על השומות הנ"ל. המועד האחרון להפעלת סמכות המשיב לקבוע את השומה בצו עפ"י סעיף 152(ב) הינו המאוחר מבין המועדים – תום שלוש שנים מיום הגשת הדוח על ידי המערערת או בתום שנה מיום הגשת ההשגה. עבור שנות המס 2001 – 2002 מועד זה הינו ביום 26.1.2007, ועבור שנת המס 2003 הינו ביום 31.12.2008. שומת המערערת נקבעה ע"י המשיב ביום 22.1.2007, טרם חלוף המועד הסופי לפי הפקודה. ביום 23.1.2007 המפקחת מטעם המשיב שלחה למייצג המערערת פקס אליו צורף מכתב ושני מסמכים. המסמך הראשון שצורף נשא את הכותרת "פירוט הנימוקים לקביעת השומה – תוספת לטפסי שומה", והתנוססה עליו חתימת המפקחת. עוד צורף לפקס מסמך של העתק שאלתת IPRS ממערכת המחשב של המשיב. תדפיס שאלתת ה-IPRS כלל את כל הנתונים המופיעים בצו הנשלח לנישום מהמחשב המרכזי של רשות המיסים, וכן צוין בתדפיס את המועד בו הודפס ע"י המחשב המרכזי הצו שנקבע למערערת ומספר הדואר הרשום של שליחתו. על השאלתת האמורה התנוססה חותמת משרדי המשיב.

◆ **לטענת המערערת**, ביום 30.1.2007, לאחר חלוף המועד הנקוב בסעיף 152(ב) לפקודה, התקבל הצו במען המערערת באמצעות דואר רגיל. המערערת טוענת בבקשתה, כי הצווים שהוצאו לה בגין שנות המס 2001 – 2002 הוצאו באיחור לפי המועדים שנקבעו בסעיף 152(ב) לפקודה, ולכן דין הערעור להתקבל על הסף.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' השופט מגן אלטוביה:

◆ בפסק הדין ע"א 5954/04, פקיד שומה ירושלים 1 נ' משה סמי, (יוני 2007) (להלן: **"הלכת סמי"**) קבע ביהמ"ש העליון, כי רואים בפקיד השומה כמי שהשתמש בסמכותו לקבוע את השומה רק במועד שבו סיים לקבוע את השומה ושלחה אל הנישום. בפסקי דין מאוחרים, קבע ביהמ"ש העליון, כי הלכת סמי תחול באופן רטרואקטיבי כבר מיום 23.5.2004, יום קבלת ערעורו של סמי בביהמ"ש המחוזי (דנ"א 3993/07, **פקיד שומה ירושלים 3 נ' איקאפוד בע"מ**) (אוגוסט 2011), וכי ההלכה תחול אף במקרים בהם הנישום היה מודע לתוכן השומה הצפויה אף בטרם זו הוצאה בפועל (רע"א 429/12, **יגאל דור און נ' מס הכנסה פקיד שומה**) (פברואר 2013), להלן: **"פרשת דור און"**). הכרעה נתמקד בשאלה, האם ההחלטה בהשגה הובאה לידיעת המערערת או מייצגה לפני התאריך 26.1.2007, הוא היום האחרון בו רשאי המשיב להפעיל סמכותו ולקבוע

היגר מירדן לצורך חשבונות פיקטיביות

ביהמ"ש השלום בחדרה, כב' השופטת (הבכירה) פנינה ארגמן, גזרה ביום 5.6.13 שנתיים מאסר בפועל וקנס של מאה אלף ש"ח על אשרף דאהר, יליד ירדן. הנאשם, תושב באקה אל גרביה, הינו קבלן שיפוצים ירדני שהואשם בקיזוז חשבונות, במתן חשבונות פיקטיביות ובהשמדת ראיות בשווי של למעלה ממיליון וחצי ש"ח, הצליח לקבל אזרחות ישראלית ולגרור את משפטו במשך עשר שנים. הנאשם הורשע בהנפקת חשבונות מס פיקטיביות בשווי של כ- 1.7 מיליון ש"ח והשמדת חשבונות נוספות. עפ"י כתב האישום, העבירות בוצעו בחברת 'ג'ורדאן אשרף בע"מ'. להגנתו טען הנאשם, כי כאשר הגיע לישראל בשנת 2000 במטרה למצוא פרנסה, התקשה להתאקלם ולמצוא תעסוקה בשל אי שליטתו בשפה העברית. כאשר הכירו לו אדם אחר שגם הוא עוסק בתחום השיפוצים, הם הקימו יחד חברה ובשל השותף (שלא נתפס) בוצעו העבירות. עוד טען שהוא נמצא במצב כלכלי וסוציאקונומי קשה. בנוסף ביקש הנאשם להתחשב בכך שעברו תשע וחצי שנים מאז הגשת כתב האישום נגדו.

עוד 2,132 עו"ד חדשים החל מ- 13.6.13

ביום 13.6.13 קיימה לשכת עורכי הדין את טקס ההסמכה החגיגי שבו יצטרפו לשורותיה 2,132 חברים חדשים. טקס ההסמכה נערך, במרכז הקונגרסים הבינלאומי, בבנייני האומה בירושלים. בהשתתפות: שרת המשפטים ציפי לבני, ראש לשכת עורכי הדין עו"ד דורון ברזילי ויו"ר ועדת ההתמחות, עו"ד אורן פרסקי. מנתונים שפורסמו על ידי לשכת עורכי הדין עולה, כי לאחר הצטרפות עוה"ד החדשים, יעמוד מספרם הכולל של החברים הפעילים על כ-54,000 עורכי דין. מתוך המצטרפים החדשים 54% נשים, 46% גברים. מספר המוסמכים הגדול ביותר משתיך למחוז תל אביב עם 1,255 מוסמכים, אחריו מוביל מחוז חיפה עם 322 מוסמכים. מחוז ירושלים במקום השלישי מונה כ- 255 מוסמכים, מחוז הדרום מונה 190 מוסמכים ומחוז הצפון מונה 110 מוסמכים. 456 מבין המוסמכים החדשים, הם בוגרי אוניברסיטאות והשאר בוגרי מכללות.

חקירה מסועפת: זיוף והלבנה של יצירות אמנות

מזה מספר חודשים מנהלת יחידת להב 433 יאח"ה חקירה סמויה ומורכבת בשיתוף עם המשטרה הפדרלית הגרמנית, רשות המסים- חקירות מכס ומע"מ חיפה, הרשות לאיסור הלבנת הון והיחידה למתן שירותי מטבע במשרד האוצר, בליווי פרקליטות מיסוי וכלכלה, שעניינה חשדות לקיומה של רשת הלבנת הון מקצועית שפעלה בתחום לאורך שנים וכמו כן של רשת בינלאומית מתוחכמת שעסקה בזיוף ובמכירה של יצירות אומנות ופעלה לאורך שנים בארץ וברחבי אירופה. את החקירה מוביל כוח משימה (צח"מ) הפועל ביחידה בכפוף לוועדה המתמדת ומתמחה בתחום הלבנת ההון וייעודו חשיפה של פרשיות בתחום זה. ביום 12.6.13 הפכה החקירה לגלויה. עפ"י רשות המסים, מממצאי החקירה עולה, כי במקרים רבים, זיוף פרטי אומנות וציורים באופן מתוחכם ומקצועי, תוך שימוש בחומרי גלם שפותחו ונרכשו במיוחד לצורך ביצוע הזיוף האמנותי. כמו כן עולה חשד, כי בסיוע מעבדות ואנשי מקצוע נוספים, הוכנו מסמכים שלכאורה נתנו כיסוי חוקי ליצירות. מלביני ההון ומומחי האומנות חברו יחד, על פי החשד, הפיצו את היצירות בגלריות בישראל ובאירופה במקביל להלבנת הכספים מהמכירה. בנוסף, במסגרת החקירה עלה חשד לפעילות רבת שנים של הלבנת הון מתוחכמת והעלמות מס, בין היתר באמצעות משרדים למתן שירותי מטבע ובאמצעות גורמים שהם עורכי דין במקצועם. החשד הוא, כי במקרים רבים נעשתה העברת כספים בעבור לקוחות שביקשו להעביר מ ישראל ולתוכה תוך הימנעות מדיווח כדין, זאת בעבור תמורה כספית לחשודים כ"מלבינים".

התפתחות "רומנטית" בתיק הולילנד ?!

האם יש התפתחויות במישור ה"רומנטי" בתיק הולילנד ? מעדויות שניתנו בבית המשפט בתיק הולילנד, לאחר פטירתו של עד המדינה שמואל דכנר ז"ל עולה, לכאורה אפשרות, כי שולה זקן ניהלה עמו רומן. בזמנו העידה זקן במשטרה, כי בינה לבין דכנר היו "יחסים מיוחדים", וכי היא קיבלה ממנו תכשיטים ומתנות יקרות-ערך, אך לא דיברה במפורש על רומן ביניהם. לאחר שהוסרה התנגדותה של זקן פורסמו עדויות המתייחסות ליחסים אינטימיים בינה לבין עד המדינה, לרבות של העוזרת האישית של דכנר, נהגו וחברו הקרוב. מהעדויות עולה לכאורה, כי מערכת היחסים בין השניים, שהוגדרו בתחילה כ"יחסים מיוחדים", היתה גם על רקע רומנטי.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.